

בג"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דז"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונים הם נלח הוד יסוד דלימא הנעשים מוחי' בז"א וג' אחרונות הם נה"י דז"א הנעשים ג' מוחין בטוקב"י וזכור כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לר"ך שהדע כי כפי מליחות ההפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפי' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יתבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדבורא ששם יורד הז"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הנוק' ועושי' ג' מוחין מנה"י ענמם הנז"ל שהם ג' ברכות ראשונ' :

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בהפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח"י סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' חפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובהפלת המנחה לא נתקן לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בהפל' ערבית דליל שבת העליה הריא היא כדי לקשר הנוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובהפל' שחרית דשבת בלחם ובחורה וכן בהפלת מוסף ובחור' כל אותם הפל' הם כדי להעלו' את הנוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' ז"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו הפל' הנו' אלו אומרו' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעל' כדי שיטמח בה ז"א בעלה וגם אהמו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הז"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דז"א כמ"ש במקומו ויק' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מז"א ובעלה השמחה היא בלחות ההפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דהפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מגד החכמה הנק' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של חפילת ערבית' תכונן כי עד עתה היטה המל' בבחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דז"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעי' דז"א ונמצא כי תכלית ההפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שחדווג עם יעקב :

ונבאר עתה יטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה וז' אחר העמידה וז' על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו בלי שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל נודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג"פ אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבתוך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דז"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דז"א אבל הענין הוא זה ובו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דז"א עלו למעלה ושאר המקום פניו וחלל במקומו' ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י עלמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפניו נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל איננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראוי לזריע' ונק' מק' תחום שבת כמבוא' בלורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למק' זה האו' הפניו שהוא למטה מכל העולם שהוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שזין בו יסוד וגם איננו ראוי לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' משם ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפניו שהי' בזה המדרגה בחי' נה"י דז"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' היתו'

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחפ"ד וחפ"ד עולים בל' דללס דז"א וחפ"ד דבריא עולים בנה"י דז"א דל"ו וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שטולים נה"י דעשיה במקום חג"ת של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופניו כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דל"ו לעלות בחג"ת דל"ו כדי לקבל הארה מהמוחין' שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וזכור ענין זה :

והנה עתה בלי שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדים בחג"ת יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה דש"ך היא בחג"ת ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמצע עכ"ז יורדת הארה ממש אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקדוש מקבלת הארה מנה"י דז"א ע"ד הגז' בחג"ת וז"ס מה שצריך לקבל הכוס בב' ידיו כמבואר אלטו וע"ש :

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכין ממש ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יה"ו אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף ה"י יו"ד ה"י וז"ה ה"י והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב בה' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזורז לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדוש האחרון תכין בו ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' וז' והנה הוא בני' רי"ח ותכין כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יהי' הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתירים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתם לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' אז"א שתקבל תוס' הגשמה בנפרסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. **אח"כ תלך לבינת** ובכניסתך לבית האמר בקור' ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

הגרות וביאורים : (א) פי' יעקב הנקרא ז"א : (ב) א"ס כך מלאכי ולא עוד : (ג) וזה שמרי שבת שאנו בני ישראל משתרים הוונג מחול (שבת. פס"ח : ד) א"ס אולי מפני שכתפלת המנחה מהו ג' הראשים והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין אלו מוכיחים בהפלת המנחה הסתמה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד : (ה) אבל מקום הפניו הוא כדמיון השדה כמ"ו : (ו) פי' הם בנה"י משיעור דילה וכלית העמות שכתב בספר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מספרא דילה כו' : (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש יו"ד אותיות ובברוך ד' כו' יש יו"ד ס"ה ל"ה. פס"ח פי"ו משער השבת : (ח) וזהו שמימי שבת שאנו בני ישראל משתרים הוונג מחול (שבת. פס"ח : ד)

בקרול

הרחוק פעולתן וכחם כי היו נכללין בנקודה קטנה אחת שנחשקו המלים בנח' פרוץ נמור או גם האורות יכלו לברוא פעולתם וכחם ולהוציאם לתוך כי כרי בנקודה קטנה נעשה לזרחה ראש ואזן ופה וכיוצא וזו יכלו לברוא פעולתם לתוך ואחנם הכלים פלגן נמוסף ככס שנעשה בהם בנח' פרוץ ממש. והענין כי החלם נעשה מנקודה הא' פתח וא"ל כנ"ל ואח"כ מן הכי' והכי' נעשו בנח' כי פרוצים דור"א כי פלו לתוך אורות ב' נקודות הנ"ל והלכישו למצ"ה דור"א כדעם כי הם מקומם וע"י אותו הכסוי והלכישו נעשה להם בנח' כלים ופרטוף שלם עם הכח' של הכלים הראשונים שלפני שנעברו במחלה ועשה הוכררה הקדושה מהם והפעלים והעשים פרוצי אור"א ואח"כ ע"י פיבור ראשון של ו"א נמשך אלו כדעם ע"י נח"י דור"א כנ"ל כי נכללו ג' צ"ה והכונה היסה להכריח אותן וק' דור"א שהיו האורות בלי כלים כי הכלים ירדו בנדרהא כנ"ל ואז נעשה להם עם בנח' כלים בפרטוף שלם ואז גם הכלים שלהם הראשונים שירדו ומחו נחמלו גם הם והנחברו עם כלים האחרים החדשים והמכלל נעשה יחד פרוץ שלם א' אל דור"א וק' נטקבה על דרך כנ"ל. אמנם החלוקה שהיה בהם הוא מה שביארנו למעלה כי דור"א וא"ל נפקט בנ"א (כ) אבל דור"א אשר לא ילא מהחלה רק ו' חלקים נקודות לבד שהם בנח' וק' של ולק' אלו ה' נחשקו מחלה בנ"י שדשים של פיבור חיקה ואח"כ באים לו בסוד תוספת אותן ג' החלקים הראשונים שם החיזוק של שלא ילא בחלל ולפי שנחמלה חסר ג' ביחד ממש לק' גם עשה באים לו כל שלשתי יחד בפיבור בנ' . ובכן עשה מה ענין פיבור חיקה ומחזין דור"א כמחזר אללית בנ"י ושם דעסך לוח . וכן נמוקבה דור"א אשר כל בנ"י חלקים החסומים שלה לא באו החלל בסוד שורש עומק יחד נעם הסיקון באים טלם יחד אליה בנח' תוספת לבד בנרש אחד ואין בה בנח' יש דור"א ששם פיבור חיקה ופיבור ב' לפי שכלל באים ביחד. והנה אחר שנפקו ו"א נקרא רכ"י כי טעם פעם ובסוד כפיבור של ו"א היה חסר זה לפי שנחמלה היו ו' חלקים נפרדו זה מהם בסוד כפיבור כנ"ל לק' ונעם בסוד כפיבור מן אחת כדי לאסוף החלקים האלו כנפרדו מן שם כינה וזה מחמם סיומן מקודם יחדיו גם לפניה שמתקם בהם עשה אור אחת בנח' ב' סבות אלו נחברו יחד ונחשקו יחד ואז בזה הפיבור הראשון נחברו יחד ו' חלקים בנח' קין כדעם והוא כי חסר נכלל בגלגל ונעורר כבוד ופ"ם ניסוד ואין (וענין) זה נקרא ג' גלגל בנ' כנ"ל עד שפיבור ג' יחד קליטה וזו נחברו טלם יחד פיבור אחד יוסר משלם הוא שכל חלק וחלק מהם נכלל מכל ז"ם כמחזר אללית במחן התפלגין יש בהם כ"א אורות לפי שנחשקו עם כבוד פיבור ראשון היו בסוד ג' גלגל בנ' ו"א נשאר (י"א נח"ה) רק כנ"ל לבד ובינה כל א' מהם נכלל מכל ה' כדי כ"א כי ה' היא נקודת המלטה ואז ה"א בסוד ו' שנפקו אש ה' ראשונה שהיא אחת ובה וק' והמלכות היסה נקודתם בסודם הוא"ו (י"א בוק' ק) כבוד ארבע פטיפה לבד הנגזר פי גלגל דר"ג בפסוק אשרש ולא קרוב כמחזר אללית הוא נעשה רכ"י כי נעשו טלם יחד ואחדות אחד חו"ם שאמרו בסיקונים קס"ו רכ"י גבה עשרה דאיתן י"ד כ"א וא"ל כ"א ורחבו ד' י"א פ' כי טעם דהי"ם דמ"ה ומלוי אלפין הוא בוא אשר המלכים הו' שלו נחברו יחד ונחשקו ונפקדו ונעשה מהם בנח' סו"ם ו' דאלפין מוקשרת אום בלופם יחד בשם א' יחד ומחזר ומקרא

רכ"י. וע' כי אפי"ש שאט אומרים שנחשקו אלו ה' מלכים של ו"י פכ"ו בככרה הוא שלא נעמד בידור שלהם להסתפק ונשאר קלח יעולי קדושה שלהם בתוך הקליטה בנקודתם פנים שלהם והם נקרא רכ"י כבוד כן רבים פעם הם האין שם הקליטה

חמה זבן ענין כיטם (א) דכיון שהם אחיו האחר הכוח עם דע"י עשה דאחיו שאר קרוב אלו קודם שיבא בה כרוב דאח [י"א דאח"ר] הוא (בגה) כיטם היה מקדים נשמתו הראשון ומתחבר בנחמו וזו זה בנ' הכטה א' הרוח דשביק בגווה כנ"ל ושור ספה אחיו ושור כוונה כיטם שמתין להביא נשמת אחיו כראשון כמה עם חו"ם אש ישם אלו לבו כיטם ומכיון לבו רוח של מה דכטויה וגם נשמתו אלו יאסוף פי כי הוא מקבן ומאסף נשמה עם רוח שזו עם חו"ם רוחו ונשמתו הענין החלמה אלו יאסוף :

פרק ז' מה

ונבאר פחה מה היה ענין מהם המלכים טעם נחבאר בפרק הקודם כי יש שני בנ' נקודות הראשונות שהם בנח' א"ל וא"ל שטלם ילא כל אחד מהם כלול מ' וגם שילוי כל א' מתחברות כל ה' שטלם כלולתו א נח דרך קין משא"ל בואן נחברו העב ולכן לא היה הפנים והשפירה טוב בהם והשפירה הוא כי להיות נקודות של א"ל יוסר מחוקרים וגם שזו כלולים כל א' מ' לכן היה כנס ב' שטיס הא' הוא שכלים שרדו מן א"ל לא ירדו רק מנח' כלים אחרים דור"א שלהם בלבד אבל הכלים דנח' פנים לא נשברו משא"ל בואן שכל בנח' כלים דפנים ואחרים נטלו ונשברו . שר היה שיש ב' כי הכלים דור"א לא נשברו שזריה נשברה בנקבה מיסה רק ירדה לבד למטה מחוקמה אבל נשאר שוברים בעולם אילנות עלמו במקום שהיה שפיר להיום מקום נוקבה דור"א לכן לא נחרר בהם בנח' מיסה רק ב' מלכים תחתיים שבהם נאמר רמם כי ירדו למטה מעולמן ונעלו לפולם כנדרהא כנ"ל כדורך ונעלו ממש פוך כקליטה והנמלו עם בנח"ם ותם לקמן נחבאר כדורך האישי שהוא בנ"י עלמון כי גם בהם היה חלוקה וע"י . אמנם כנאן נחבאר מור"א ולמטה מה ענינם (ג) ומחלה ככל נקדים לך הקדמה א' והוא כי בכל בנח' יש זכר ונקבה יד' בנח' וזה סודן לפי ממלתן ממש מלמטה למעלה החלה היא מדרגה אב"א פי' שיהי צ"ן אחרים דבוקים זה לזה והפכים אחר עד אחר . למעלה מה מדרגה ב' והוא שישו אחר בפנים שיהפך אחר אחריו עד פי בנקבה ואז יש מעלה בזה שמקבלם הנקבה מהכיר דרך הפנים אבל עדיין הינה מקבלת רק אור של אחרים מהכיר ואינה יסלה לקבל אור הפנים שלו . למעלה מה מדרגה ג' המשולש ממש והוא פנים באחר ששאי אחר מבייטים באחרי בנקבה ובה יש מעלה יסירה שמקבלת בנקבה אור הפנים ממש אלא שלחיות אור גדול אינה מקבלת אלא דרך אחר שלה ואז עם מהפכה אור ונאמר יסעבה יכל אחר האור לינך דרך אחר ולהגיע עד הפנים שלה ואז יוכל לקבל חו"ם הפסוק חכם באחר ישבחה (ג) כי כאשר התחמה שהוא זכר יבנה בפניו אל אחרי הנקבה שהיא בינה ישבחה יוסר ממש שהיה (נפת) ביהום להפך אחרי הזכר בפני בנקבה . מדרגה ד' למעלה מטלם הוא פכ"י פי' שיקן זכר ונקבה פנים פריסם זה לזה ומדרגה ז' היא הכלים השלישית. ודע כי בנ"א היו בהם ג' מדרגות מהכיר ששם אב"א ופנים באחר (ד) ופכ"י וחסר מהם מדרגה ב' שהיא אחר בפנים אבל בואן היא ארבעתן טלם . וסרם שנבאר חלוקתם אלו נבאר בקיטור ענין החיקון מה ענינו טעם נחבאר כי לא היה הספירה אלא כללים שלא יוכל לקבל אור שלהם נמלא שחאשר בא החיקון פיקרו היה לבח' כלים אבל בענין האורות והעולמות שלהם לא נחמדו דבר בהם מחמת העיבורים חיקות רק ענין אחד וזוה שנחמלה ביהום הכלים בנח' נקודות קטנות בלתי פרוץ לא היו האורות מוילתין חלקיכם לנפול ולא היו יסלים

אה"י"ח 23589

הנהרות וביאורים (א) שני כפויס סוד יעום וחלוקה ונשאר כנילגוליס כ"ם קדושה ג' ד"י פ"ג : (ב) פי' וכן שם נחמם פרוצי : (ג) סימניה ג' מאשרים דרינה כפי' : (ד) שני שער כנללים פ"ל ומסודם ככסם מקומה דור"א לא חסרין (למחן מנח' פרוץ ענין לקח טלם דע' ח' נקודות בלתי חיקון שני כפויס שפ"י ח"י פ"ו : (ה) שני כבוד נקדוים ודע' ח"ק ונכרי טלם בנקודת ד' רגם אורח ונחמם ונשאר פ"ל דע' ח' כסין עדיין כבוד נקודות בלתי חיקון שני כפויס שפ"י ח"י פ"ו : (ו) שני כבוד נקדוים ודע' ח"ק ונכרי טלם בנקודת ד' רגם אורח ונחמם ונשאר פ"ל נשקן פה שנחמלה ממנו ח"י כנעך זה גם הם חזרים עשר ייקב פסון ומלמם י"ם דכ"ן וכן . שם נשקן :

אבר האדם העליון א) שבכל בחי' העוה"ז. ובפרשת עקב בענין האכילה יתבאר הקדמה זו בתכלית הביאור. והנה דע שכל מיני המלאכות הם בעולם העשיה שהוא עוה"ז הנק' עולם המעשה ולכן מלאכה בנימטריא א"ל ארדנ"י שה"ס עולם העשי' כמדע הכל מלאכות אובל נפש הם יותר עליונות כי על ידיהם הדבר נאכל ומוזר לעלות במדרגת אבר האדם והוא בירור מצול' מאד ולכן מלאכות אובל נפש הם בעולם העליון ולכן אובל בנימטריא א"ל יהו"ה שה"ס עולם הי"ו כנו' ובפרשת עקב יתבאר זה הטיב :

ובזה

נבה אל כוונתינו הנה בימי החול הזו הותרו כל המלאכות כולם כי הם מוכרחות כדי לברר בחי' המלכים כנו' אבל לריך שהמלאכות יהיו בהיתר ולא בחיבור כי אז אדרב' יקלקלו את המלכים ומכ"ס שלא יתקנו וכל זה בעניני המלאכות שהם לנורך צירורי עניני העוה"ז השפלים וכן כל מה שאנו מזבירי' לנורך ארבע' עולמות אב"ע ולנורך הגשמות כנ"ל הכל נעש' על דינו בכח תפלתו והמלות שאנו עושים וגמלא' כי בימי החול אין המלכים אלו מתבררים כלל בשום בחינה אלא ע"י התפלות והמלות כנו' ולכן הותרו כל המלאכות לנורך צירור הדברים השפלי' וגם נלטיינו בעשיית המלות והתפלות כדי לברר גם בחי' צירורין העליוני' כנו'. **והנה** צודא'י שאין הצירורין מחבררין לא ע"י ההתהוים לבדם ולא ע"י העליוני' לבדם והם לריכים זה אל זה כי העליוני' לריכים למעשה התחתוני' בסוד תנו עוז לאלהים והתחתוני' לריכי' לסייע העליוני' וכמ"ס ומעשה ידינו כוונתו **ולכן** בימי החול יורד' העולמות העליוני' למטה ממדרגתם ושם מתלבש' כדי לעזור ולסייע בענין צירור אלו המלכים **וזה"ס תהוות דאילנות** יורדים ומתלבשים בשפת ימי המעש' לסייע בצירור הנו' אבל אין כח בזה אלא בז"א לבד כי הוא הזכר והו"ק שבו ב) הם הצוררין בשפת ימי החול אבל יום השבת אז הוא כנגד המלכות והיא אין בה כח לצרר אלה אדרבה ג) ע"י התיקון שנעשה בשפת ימי החול ע"י ו"ק ז"ה והצירור צירור יש בה יכולת לעלות מיום הו' שכנגדה הוא **יום השבת למעלה** ותחבר עם ז"ה שם למעלה כי גם ו"ק מהעלים שם ביום השבת בא"י ואין שם מה לצרר כי הצירורין הם למטה צב"ע **סם עוז ורע** ד) אמנם הם מזדווגים ומוליאין נשמות חדשות עליונות שאינם מצחינת צירור השבעה מלכים כמו בשש' ימי החול :

וצדקו

עשם גודל קדושת השבת והו"ג עשם חיבור הזווג לת"ח בימי החול כדי שלא ימשיכו נשמות מן הצירורין אלה כליל שבת שאלו ממשכינן נשמות עליונות ממש. גם בזה יתורן קושיא גדולה והיא כי נודע כי שבעה ימי השבוע הם כנגד שבעה תחתויות ואיך אפשר כי ששת ימים שהם כנגד ו"ק ז"א יהיו ששת ימי החול ויום ז' כנגד המלכו' יהי' שבת וקדושה חמור' על ז"א. אבל הענין הוא כי ו"ק ז"א להיותם גבוהים מאד ואינם יריאים לרדה למטה ולהתלבש בשפת ימי החול לצרר צירור הנו' אבל ביום השבת שהוא כנגד המלכות התחתונה היא יריאה להתלבש למטה בחיל לצרר צירורין פן יתחמוז בה החיוני' ואז היא עולה למעלה באילנות עם ז"א כנו' בכח התיקון שנעשה בימי החול ע"י ז"א

הגהות וחירושים

א) פירוש אר"ץ העליון ר"ל אדם עמוט אשר הוא עליון ממדרגת הזומא ועיין בע"ה שם פ"ג פ"ג ש"ס : ב) עיין גם עו"ה ד"ו. ע"א ובע"ה ש"ל"ד פ"ג כלל א' דג"ר דו"א הם היורדים ואיך כהנן כללן ז"ת יורדים. ג) גרלה שהוא ג"ר דו"ה. ש"ס ע"ס : ג) הקסה בספר אמת ליעקב דף י"ד דהא כתב רבינו בשער המלכים כס"ו וז"ל והנה בימי החול השכינה שהיא נוקי דז"א היא בגלות בין הקלי' והיא מצררת צירורין מתוך הסיני' וע"ס : [ואני המסדר ואב ויאלף צמוהר"ר נבי ז"ל מלאחי תירון נכין בס' שמן משהת קודש דף רכ"ו וז"ל וצודאי כי הסנה הוא כי ז"א יכול לצרר לבדו מה שאין כן הטוב' כי היא אינה יכולה לבדה לצרר אש לא ע"י סייע כח הו"א ועל כן בשפת ימי החול אשר בכל יום מצרר קנה אחד מהו"ק של ז"א אז גם היא מצררת ג"כ בכח הקנה של ז"א אשר עמה שם. אמנם ביום השבת שהוא כנגדה ואין לה סייע מהו"א כי הו"ק של ז"א כבר עשו פעולתם בשפת ימי החול וא"כ היא כשארם לבדה אז אינה יכולה לצרר ועל כן עולה היא באילנות עכ"ד . טוד מלאחי דגברי' שלום חירון ע"ו לעולם השכינה שהיא הנק' היא המצררת ומיירי בחי' הנו' שנה ומ"ס כלאן ב"א הוא מצרר מיירי בו"ק דב"ן שזה ההלק נקרא ז"א לכן ודוק] : ד) וכן כהנן בס' עו"ה דו"ה : א). ועיין בס' תו"ח דק"ס ע"ב עור דבנר זה דק"ב ע"ב :

ז"א א). וזוהי תבאחר לך מ"ש אללינו בדרושי יום השבת כי כל העולמות עולים עד למעלה עד הא"ס כדי להמשיך נשמות חדשות משם שהו המקור העליון ולא מן בירור הו' מלכים. האמנם לכאור' נראה קושי גדולה כי כיון שביום השבת נחטלו מהוך ימי החול ועלו באלימות א"כ מה צורך להם עוד לעלות ולהמשיך נשמות ואף בהיות במקומם ימשך להם נשמות חדשות דרך המדרגות. אבל זה יובן במ"ש אללינו צענין דרוש חטא אדה"ר וסדר העולמות איך היו אז ונתבאר זה בפרט' קדושים דפ"ג ע"ג פ"א צב"ה במאמר ההוא שנתבאר אללינו שם הטיב וע"ש איך העולמות מדרגתם האמיתית ומקומם האמתי קודם שחטא אדה"ר היו במקום שטלו העולמות בתפלת מנחה דיום שבת אבל המקום שעומדים בו בימי החול אין זה מקומם האמיתי אמנם ירדו שם למטה ממקומם בזונה גמורה ומתלבשים בעולמות החול כדי לצרר בירורין הגו' ב) א"כ נמלא כי אלו העולמות של יום השבת לא שעולים למעלה ממדרגתם רק שמה שירדו בימי החול למטה ממקומם ביום השבת חוזרים לעלות אל מקומם הראשון ושם מזדווגים ומולידין נשמות חדשות והנה כי כיון שביום השבת אין שום בירור נעשה. לכן כל המלאכות אפילו של אוכל נפש נאסרו בשבת כי כל עניינו הוא דבר חדש. וז"ס שיר חדש של יום השבת כמ"ש שירו לה' שיר חדש שאנו חומרי' אותו ביום השבת וז"ס איסור מלאכת הבירור ביום שבת לפי שאין בירור אוכל מחוך פסולה אשר בו' המלכים נעשה ביום שבת כי הכל אוכל גמול' בלי פסול' ג) והם נשמו' חדשות כנו' ונמלא כי העושה מלאכה למטה ח"ו הוא כנוטיל פגם למעלה שאף ביום השבת לריכים למעשה ההתחונים ויש גרעון ח"ו בהם ואין הענין כן כי ביום השבת הכל נעשה מאלו כי הם נשמות חדשות כנו' ולא עוד אלא שהעושה מלאכה בשבת גורם להוריד כחות הקדושה העליונים ד) להתלבש למטה בימי החול וע"י כן החילונים נאחזים בהם והנה החילונים נקר' דרגא דמותא כנודע ולכן מחללי' מות יומה מדה כנגד מדה כיון שגרם שתחלל הקדושה ביום השבת ותלבש בחול אשר החילוני' נמלאים שם והם נקראים עלמא דמותא:

ג וזוהי תבאחר ענין החוס שבת כי הנה בימי החול הקדוש' יורדת למט' כנו' ואז היא סמוכה ה) אל החילונים אבל ביום השבת אשר נחטלו נה"ם דעשי' לחג"ת דעשייה כנו' בשער התפלות בקבלת שבת ונמלא מקום נה"י אלו דעשיה רקנים בסוד חלל פנוי בין הקדוש' אל החילונים והמקום ההוא נקר' תחום שבת של אלפים אמה שהקדושה נסתלקה משם וגם הקליפות אינם יכולים לעלות עד שם כי יש בו עדיין רשימו של הקדושה ולכן באותו התחום יכול האד' ללאת כי אין שם קליפה כלל והם מרוחקים מן הקדושה שיעור הגו' אבל בלאותו חוץ לתחום הזה הנה יולא ממש אל מקום הקליפ' וגורם כי גם רגלי האדם דעשייה שהם הנה"י ו) שבו ילאו חוץ לתחום ויתחללו ח"ו בין הקליפות ונמלא שהנו"ה הם הרגלים המהלכים על הקרקע שהיא המלכות:

ו וזוהי תבאחר לך ענין הספינה ההולכת בים שאין שם איסור' תחומין ובגמר' [ערובין ד' מ"ג] ביארו הטעם לפי שאין תחומין למעלה מעשרה והנה המים שעליהם הולכת הספינה גובהן יותר מעשרה ולכן מותר וביאורו הוא כי הנה הקרקע היא המלכות והיא הספיר' התמהו' שבעשייה היותר קרוב' אל הקלי' והרגלים הם נו"ה ובזמן שהם מהלכים באויר ואינם נוגעים בקרקע אינם נאחזים בהם החילונים

הגהות וחדושים

א) עיין לפי' ע"א בלות ג' מ"א. ועיין מפלת יום השבת איך היא גדולה מאד יפן שימי החול הוא בירור ותיקון נבי"ע ובשבת באלינות. ולא עוד אלא שיש במשכת החומין ליו"ן מאו"א עיל' ומא"ה. ויש עליית העולמות בערב שבת לעת ערב י"ד מדרגות שלשיבך נאסר כל המלאכות חקף מזחי' ליל שבת מהא"כ ביו"ט: ב) שער מאמרי רשב"י פרכת קדישים ע"ח בס"ל ספ"א: ג) עיין בס' תו"ח ד"ד ע"א דק"ת: סע"ב: ד) הקשה בס' ש"ס ככאן כתב רבינו להוריד הקדושה תוך הקלי' ובשער הטוה"ת דף ס נ ע"א ד"ה היוולא הם כתב שעולה הקלי' בתוך החלל ע"ס. ונס מה הוא כחות הקדושה כתב נע"ח ע"א כפ"ו שהוא בחינת המיכות הק' שגורם לירד לצדד ובשער הכוונות דרושי תמוה שבת ד"ה עס השיב שם פירוש על נה"י דז"א פ"ט וז"ט: ה) ז"ע איך היא סמוך ולא היך שפרי י"ד מדרגות ירדו העולמות אחר חטא אדה"ר תוך הקלי' כמבואר בשער מאמרי רשב"י פ' קדושים ונע"ח שם פ"ח. אך עיין בע"ח עמ"ב פ"ג שם כתב רבינו שני במועות ע"ס. ש"ס: ו) וי"ב דנקם להיות בין הרגלים:

כי החינוכים למעשה מן מקום המלכות הנקרא קרקע ולכן כל זמן שהם למעלה מעשר שיעור גובה המלכות אינם נאחזים החינוכים אבל בהיותם דורכין על הקרקע אז הם ילאו חוץ לתחום מתאחזי' בהם החינוכים ואחנם ביו"ט אין העולמו' עולים עד מקומם האמתי כמו בשבת ולכן הותרו המלאכות של אוכל נפש ביו"ט. ובחול המועד הותרו חף מלאכות דדבר האבד כמבואר בדרוש יו"ט והשבתות וע"ש:

ועתה נבאר ענין השביעית כי הגה העליית העולמות יש בכל שנת השביעי' ג"כ כמ"ש אח"כ כי לכן נקרא שבת אבל זו העלייה היא עליה מועטת והיא קרובה אל מדריג' ימי החול ולכן כל המלאכות הותרו בשביעית וזאתי מלאכה עבודה הקרקע בלבד כגון חרישה וזריעה כו'. והענין מבואר כמ"ש כי בשנה הז' אין עלייה כלל למעל' ממלכות דעולם האצילות נמצא כי כל השביעית ותוספת קדושה היא במלכות לבדה (א) הנקרא ארץ ולכן ושבתה הארץ שבת לה' ולכן לא נאסרו אלא מלאכה עבודה הארץ בלבד וכל שאר המלאכות שהם בבחינת של מעלה ממלכות הם מותרות (ב) והנה המלאכות של הקרקע הם כגון חרישה וזריעה כו' וכל המלאכות שהם בדכורא תועלתם הם להוריד מ"ד וכל המלאכות שהם בנוקבא תועלתם הם להעלות מ"ן וכל זה הוא לברר השבעה מלכים כנו' והנה החרישה וכו' בימי החול נעשית ע"י האדם התחתון בסוד ואדם אין לעבוד את האדמה כי ע"י המלות שהו' מקיים בחרישה וזריעה כו' מברר בירורי המלכות כנ"ל ועבוד עבודה הקרקע העליונ' הנקרא מלכות. והנה ענין הזריעה היא בחינת הנשמות דמ"ן העמוני' בתוך הקרקע ולומחים על פני הארץ ומתגלים שם בסוד אור זרוע ללדיק זרוע מעיקרא ועתה הוא עולה ולומח מאליו וזרוע כנו' בזהר תרומה . וענין הקליפה יתבאר לך ממ"ש אללנו באדר' נשא דקכ"ז ע"ב במ"ש ורזין אלין לא אהייבוו אלא למחלדי חקלא כי הוא ענין לידת הנשמות ויליאתם מסוד העיבור שבנוק' דו"א ונקלרות ממקום זריעתם שם ויורדות בגוף בעוה"ז ואין זה נעשה אלא ע"י חפלת הלדיקים הקולרים שדה העליונה ונק' מחלדי חקלא. והנה בשביעית כל מלאכה הקרקע נעשות מאליהן שלא ע"י מעשה התחתונים ומ"ן של בירור המלכים מתבררין ועולין מאליהן ולכן הפיחי שביעית מותרין להיותם עולים מאליהן שלא ע"י מעשה האדם וכן כל שאר מלאכות עבודה קרקע ו"ש ושבתה הארץ שבת לה' פ"י הארץ שהיא המלכות נעשית בחי' שבת ושבתה ואין מלאכות ב"א נעשית אז אלא מאליה מעלה מ"ן לגבי ז"א ו"ש שבת לה' ולכן המלא בכל דיני השביעית אין נזכר אלא שבתה הארץ לרמוז כי כל בחינ' שבתה זו אינה אלא במלכות ולא למעלה ממנה:

ג יתבאר טעם הישר יליאת החומין בשביעית אע"פ שנקרא שבת והוא במ"ש לעיל כי החומין למעלה מעשרה הם מותרים בשבת. והנה בשבת עולים נהי"ם דעשייה בחג"ת דעשייה ונמצא הרגלים שהם נו"ה מהלכין ע"ג קרקע ממש שהיא המלכות ואז אכור ללאת חוץ לתחום אבל בשביעית נהי"ם לבדם עולים (ג) והמלכות נשארה במקומ' והרגלים העליונים נ"ה אין מהלכין בקרקע אלא למעלה מעשרה גובה המלכות והוא מותר ולכן אין איסור יליאת החומין בשביעית כי כל הליכה בשביעית הוא

למעלה מעשרה. ועתה לריך שנבאר טעם כי מאחר שביום השבת והשביעית כל המלאכות נעשים מעלמם א"כ למה אנו מחוייבים להפלת בהם ולעשות מלות. גם יתבאר מה חילוק יש בין יום השבת לשביעית (ד) דע כי בחול אנו לריכין להכין ב' הכנות ע"י הפלותיט. הראשונה היא לתקן זו"ן בסוד

הנהרות וחידושים פרנוף

(א) וכן כתב רבינו לקמן סוף פרשה וי"ל אבל בשבת היוכל וכו' כי גם ז"א הוא עולה וכו' ומשם ולמעלה אין עוד פניה כלל כ"כ א"מ וק"ל שנספר ליל שנה כהז [וכן נבאר הכוונת דף ס"ח פ"א] שא"ל לתחתון לפנות עם אין העליון ממנו נעלה יותר ומסנה מקוב ופנרה אמיהת היא א"כ כפי זה אין סדר העליה וי"ע: (ב) פירוש כנ"ל שהם מלאכות אוכל נפש שהוא ביצירה אל הוי"ה כנו' לעיל. ש"ס: אך ל"ל מאחר שאין עליה למל' ע"מה דלצילות מאי תוספת קדושה היא ומה מעלה. ושיין לקמן ד"ה ונחזור שכתב יפן זי"ע עולים עד המלכות דלצילות וכו' ונערך העליה א נק' תוספת קדושה: (ג) פירוש נהי"ם דעשייה הם עולים דלילו נהי"ם דלצילות נחז לעיל בדיבור הקודם דאין עליה כלל למעלה ממלכות דלצילות ש"ס: (ד) פירוש נענין החפילה וזה מוכרח שהרי לעיל פירוש שיש הפרש גדול משנת לשמיטה דשבת עולים טלם מה (ה' נ' נ' עד א"ס ובשביעית אין עוד עליה למעלה ממל' דלצילות ועוד יש הפרש מענין הנידורים. ועיין ע"ת ד"ו פ"ב

פרטוף אחור באחור כל פרטוף כלול מו"ם כי בתחלה הי' הז"א מן ו"ק לבד והמלכות היתה צמוד נקודה אחת קטנה בלבד. והשנית הוא לחזור ולהביאם פנים בפנים כדי שאז יזדווגו ויולידו נשמות התחתונים ובשביעית נעשה התיקון הראשון מעלמנו ומה שאנו עושים ע"י תפלותינו הוא להחזירם פנים בפנים ובשבת חפ"י תיקון השני נעשה מאליו והם נחזרים מהליהן פנים בפנים כנודע כי תחף בכניסת ליל שבת חוזרת הנקבא להיות עם ז"ה פנים בפנים. אמנם הם עומדי' למטה במקום שהיו עומדים עם בימי החול באופן כי מה שנעשה בימי החול ע"י מעשינו ותפלותינו הוא נעשה מאליו ביום השבת ומה שאנו מוסיפים ועושי' ע"י תפלותינו בשבת הוא להעלותם עד מקומם האמיתי מדריגה אחר מדריגה עד תפלת המגפה כנ"ל וסיהיו עם במקומם העליון בבחי' פנים בפנים וביו"ט וראש חודש וחולו של מועד יש בהם ג"כ עליית זו"ן ע"י תפלותינו ואין עליותיהן שוות כי עליית יו"ט אינן כעליית חוה"מ או ר"ח וכבר נתבאר ענינה באורך במקומם:

ונהזור עתה לבאר ענין הפרש עלייה של שבת מעליות השביעית והנה בשבת עולים נה"ם דעשיה בחג"ת דעשיה וחג"ת בחב"ד וכח"ב ב) דעשייה בנה"ם דלירה וכן עד"ז עד רום המעלות עד המאליל העליון ואפילו ח"א דאליל' עולה למעלה ממקומו ועולים ח"א במקומו נמלא כי ביום שבת יש עלייה לכל הד' עולמות אבי"ע אבל בשבת השביעית אינם עולים רק ג' עולמות ב"ע הנק' עולם הנקבא בא) והם עולים ע"ד הגו"ל עד שנמלא שעולים כח"ב דצריחה במלכות דאלילות אבל משם ולמעלה אין עולין כלל ואין בנו כח להעלותם ואינם עולים כל המדרגות שמן המלכות דאלילות ומעל' אלא ביום שבת בלבד ובערך העלייה הגו' של ג' עולמות ב"ע נקרא שנת השביעית שבת כי גם בה יש עלייה ביום השבת אלא שאינה עלייה גמורה כמו בשבת וכנ"ל כי לכך נקרא שבת הארץ לרמוז כי כל השביעה והעלייה הוא עד המלכות דאלילות הנקרא ארץ:

עוד יש חילוק שני ובו יתבאר החילוק הראשון והוא כי בשבת כל הרבעה תחתונות שהם נה"ם עולות במקום ג' המלציות אבל בשנה השביעית נפרדת מלכות מגה"י כי המלכות דעשייה עולה בנה"י ונה"י עולים בחג"ת כו' עד כח"ב דצריחה במלכות דאל' ומשם ולמעלה כולם נשארם במקומם ואינם עולים כלל. ואמנם ענין עליית הרבעה תחתונות במקום ג' המלציות ביום השבת הוא באופן זה כי הגה הגה"י הם שלשה קוים ימין ושמאל ואמצע והנה המלכות איננה קו בפני עצמה כדי שגלריך לה מקום בפני עצמה אמנם היא עומדת אחור באחור עמהם בימי החול כנודע וגם ביום השבת היא ג"כ עמהם בבחי' פנים בפנים ולכן אין חשש אם יעלו נה"ם דעשייה בחג"ת או אם יעלו כח"ב דעשייה בנה"ם דל"י כי המלכות אין לה מקום בפני עצמה כגו' וכפי זה יקרא ענין השביעית דא"כ אך תעלה המלכות לבדה במקום נה"י דעשייה או אין יעלו כח"ב דעשייה במלכות לבדה דלירה. והתירוק הוא כי אין המלכות ספ' אחת בלבד אמנם היא פרטוף גמור העומד' אחור באחור עם נה"י בשנה ממש עמהם או פנים בפנים וא"כ יכולה היא למלאות מקום נה"י וגם הכח"ב יכולים ליכנס במקומה ותוכל מקומה לסבול ולהכיל כלשחם:

עוד יש חילוקים אחרים ויתבארו בכלל דברינו אלה דע כי מלה שבת נהבא' בזוהר פרשת ויקהל שהוא ש' ב"ת. פי' כי המלכות הנקרא' בת עולה עד חג"ת שהם שלשה קוים אות הש' כי כאשר עלו נה"י למקום חג"ת עלתה גם המלכות עמהם עד חג"ת עלמנן וזוהר' הבאר פסוק ושבתה הארץ שבת לה' פירוש שהארץ שהיא המלכות אינה שובתה בהתחברות נה"י אלא היא לבדה שובתה במקומם והם עלו לחג"ת בב) מה שאין כן בשבת שעולה עמהם עד חג"ת כגו'. גם יתבאר ע"ד הפירוש והחילוק

הגהות וחדושים הראשון
ד"ה סבולל וכו' א) לא הכנתי למה נקט כה"ב ולא חב"ד ע"ן נשער הכונות דרום ב' דתפילין וכספר שמן ששן סה: ב) וכן כחב לקמן סוף פרשה וז' ואעפ"י שכל ני עולמות וכו' כי ג' עולמות ב"ע הם היילות הנקבא ונקרא' עולמא דטיק' כ"ב ח"מ כך אמרו בזוהר פ' ויחי כל מה שממלכות דאלילות ולעיל נק' דכורא ולהא נקרא גוק' : בב) פירוש נה"י דעשיה ע"י לחג"ת ומלכות במקום נה"י דאליו נה"י דאלילות אינם עולים לחג"ת דממלכות ולמעלה אין עליה דאם היה עליה גם הנה"י יש להם שניהם בשביעית. ע"ס:

וקן ביום הפי' שיטן אין לריך נפילה כמי' לעיל ואפילו
חס נעל אין לברך .

שאלה צ"ח

כחז כרמ"ז ז"ל בהגהותיו בע"מ שמי"ב
ש' דרושי אבי"ע סו' פ"ג עמ"ש כרז
ז"ל כי מיסו' דלחא יולא מא"פ שלו ונכנס בל"י מקלמו
בבחי' ה"פ ומקלמו בבחי' א"מ ע"כ ול"ע דל"ך יולא האר"ב
מיסוד דלחא ונכנס בבחי' וכלא יסוד דלחא כוא כנגד יסו'
דל"י כי תרוויכו כחדא נפקין וכחדא טריין ואיך אבא גבוה
פל א"י ואפשר כי כוא מא"י"א ע"י הנקרא' אבא ליסו"ת
הנק' א"י עכ"ל .

וקשה

דכש' מ"ה ש' המקי"פ פ"ח כחז כרמ"ז דמיסוד
דל"א יולא"ס חו"ג ואז החסדים נכנסים בסוד
א"פ וא"מ ול"מ לאבא הטומד בימין דל"א וכגבו' נכנסים בסוד
א"פ וא"מ לל"י הטומדה בשמאל דל"א ובזה תרוויכו
הס שקלין כחדא וטריין כחדא ימן דמן אור א"י ה"ולא
מא"י"א מאירין ב' אלל שזס חסדים חז גבו' ואח"כ מאור
הימין נכנס בלחא יולא מיסוד שלו ונכנס בל"י בסוד א"פ
וא"מ וא"כ עתה ים לה יחרון לל"י יחרר מאבא דלחא לא
לקח כי אס החסדים מא"י"א חבל א"י לקחה גבו' מא"י"א וגם
לקחה החסדים מאבא יע"כ נמלא מפ' זה דל"י הלוקחה
אור מיסוד דלחא אינו יסו"ת אלל א"י הטומדה בשמאל
דל"א אחר היא כנגד אבא הטומד בימין דל"א וא"כ איך
כחז כרמ"ז ז"ל בשמ"ב שח"י זו היא בבחי' יסו"ת הטומדים
תחה אור"א ע"י .

תשובה

יוכן עמ"ש כרמ"ז בשפ"ו ש' ה"יווגי' פ"ה
כי זינה דל"א היא בגרון ותחת הכינה כוא
חסד כה' הנק' יומס וכוא ברישי כחפין קודם התפשטות
וכתחלקו' כזרועות שס כוא מקום כחסד כזה ואור ה"ולא
מן כגרון שכוא הכינה תחלש כחסד זה ומזה נעשו אור"א
ע"י וכאשר החמילו כג' זרועות להתחלק ולכתפשע אז
נחלז' כחסד כגבו' ומשס ילאו יסו"ת ע"כ יע"ש .

ונודע

דמקום החתלקות כזרועות כוא מן החזה למטה
וכמ"ש כרז ז"ל בשל"א ש' פרלו' זו"ן פ"ג דעד
החזה כז' זרועות מתדבק' עס כגוף ומן החזה ולמטה
נפרדים קוי כזרועות מכגוף יע"ש גם נודע דל"י"א ע"י כס
עומדים מתגרונ עד החזה ויסו"ת פס מכחזה ולמטה וא"כ
נמלא דל"י"א ע"י הטומדי' מתגרונ עד החזה דל"א כוא
חסד דל"א ויסו"ת הטומדי' תכחזה ולמטה כוא גבו'
דל"א ונמלא דכס עומדים זה מימינו חז משמאלו וכס זה
למטה מזה חז כוא כונת כרז ז"ל בע"מ כש' המקי"פ
דלחא לקח החסדים מא"י"א הטומד בימינו ר"ל אור"א ע"י
כנק' ב' אבא הטומדים מתגרונ עד החזה אשר שס כוא
ימין שלו ואימא לקחה גבו' מא"י"א הטומדה בשמאלו ר"ל
יסו"ת הטומדים תכחזה ולמטה אשר שס כוא שמא' שלו
ואח"כ טמן אבא שס אור"א ע"י מסיכוד שלו א"פ וא"מ לל"י
שכס יסו"ת אשר עומדים תחתיהם ובזה לך דברי כרמ"ז
ז"ל במ"ש כש' דרוש אבי"ע .

שאלה צ"ט

כחז כרמ"ז ז"ל בהגהותיו בע"מ שמי"ב
ש' אור"א פ"ד מ"ק עמ"ש כרמ"ז דל"י"א
אין להס פערות שכוא בחי' המקי' ואורו האור שכיס רלוי
ללחא דרך השערות כס מנחילין לזו"ן ע"כ וסק' כרמ"ז
ז"ל דבמ"ב ש"ב ח"ג פ"ה (דף ל"ו ע"א) כחז שגס בל"י"א
יש א"מ דרך שערו' ראשם יע"ש ע"כ וכ"כ כחז בע"מ
שמי"ה ש' המקי"פ סו' פ"ח ובש' מ"ב ש' דרושי אבי"ע
פ"ג יע"ש .

תשובה

אפשר חז מיירי קודם כולדה זו"ן חז מיירי
אחר כולדה זו"ן .

שאלה ק'

כחז כרמ"ז כש' הפסוקים פ' שמוח פל
פ' וירא מלאך ה' אליו וכו' וז"ל אומרו
וירא ה' כי קד לראות ולא אמר כי נקרב לראות וכו' כוא
(שית)

לכורות למשה כגיע למדריגת סדעה דו"א המכריע בין
ת"כ ולוקח מכה כ"ו פ"ב ק"ל ג' ברוך הנו' כגרכה אבות
וכל אלו ילאו משורש סחכמה וכס חו"ג כגבו' כוא כק"ל
והחם' סס כ"ו פ"ב וכשחנבר עמו כ"ו ול"ב נח"י חתמה כרי
ק"ל ב' כחכדים וב"פ ק"ל ג' ס"ר יע"ש ;

ומ"ש שסס משורש סחכמה ר"ל שסס חו"ג דמלך אבא
וכמ"ס בע"מ שט"ל פ"ג יע"ש .

אך ק' דכאן כחז דאלו ככ"ו ע"ב ק"ל כס חו"ג ובשער
ככוונה כדדו' ב' כרכה אבות בחי' ברוך וכן כדדו'
ו' דר"ס בחי' ברוך כחז דכס ה"ג דעה דנוק' יע"ש .

ועוד דנפ"ה ש' הנו' ובש' הפסוקים פ' חוקת פ' וידבר
סעס וכו' כחז דהע"ב הנו' כוא עיפרא דזכורא
וכק"ל כוא עיפרא דנוק' ואעפ"י ש"ס ק"ל ג"כ כשיפרא
דזכורא ככל נק' ע"כ להיחז דזכורא יע"ש ובשער כטוטה
כחז שסל כוא עיפרא דנוק' דכחז דכס ה"ג דעה
דנוק' ;

תשובה

יוכן עמ"ש בע"מ שט"ל פ"ג דעה ז"א כולל
חו"ג ושורש עיפרא דחסד נשאר שס כדעה
וגם נשאר שס שורש עיפרא דגבו' דל"י"כ י"ה גס דעה
הא"ש ק"ל כנוק' ואח"כ הארת סס"ח נחפצנו כויק שבו
וכאר"ס ס"ג נחפצעו כנוק' כזאופן שז"א ים כו תדין עטרין
יע"ש"ב א"כ נמלא כפי זה דעיפרא דגבו' נחלק לב' השורש
לז"א וסענפ"ס לנוק' וכפי מ"ס ז"ל דהשורש כוא סע"ב
דכחז דזה כוא עיפרא דזכורא וסענף כוא הק"ל דכחז
דכוא עיפרא דנוק' ומה שקראו לזה שורש ולזה ענף .

לע"ד

נר' כמ"ס כמ"ב ש"כ ח"ב פ"ע (דף כ"ח ע"ב)
דכפשוט כוא השורש וסמילוי כס סענפ"ס פל
כאורות סמנל"י ומתפשטים כשורש הו"י"ס יע"ש ולכך כחז
דמה שלוקח ז"א שכוא כריכוס דפשוט שג"ב ע"כ נק' שורש
ומה שלוקחה כנוק' שכוא כריכוס דמלא שג"ב ק"ל נק' ענף
וכעסם שלוקח ז"א כפשוט , וסמלא לנוק' לע"ד נר' כמ"ס
בע"מ ש"י פ"ג ובשער הפסוקים פ' בראשית פ' ויקרא ארס
שס אשחו וכו' דעת דכנוק' כלולה כדכר דשס מ"ס כוא
ארס ומילוי מ"ס ג' י"ע שכוא מוס כי כל בחי' מילוי
כוא דין שכוא בחי' נוק' יע"ש נמלא דכפשוט כוא כדכר
ומילוי כוא כמק' ולכך סע"ב שכוא כפשוט נשאר כדכר
וק"ל שכוא המילוי לוקח' כנוק' נמל"נו למדין דע"ב ק"ל
ככללות כס עיפרא דגבו' וכוא דעה דזו"ן ומה שקראו
כשער ככוונה דעה דנוק' אף פל גכ דל"י יתן כולו
לנוק' .

דלע"ד

דיוכן עמ"ש בע"מ ש"ד פ"ח ובכ"מ דכל החסדים
כאים מלך המ"ס וכל כגבו' כאים מלך סב"ן
יע"ש גם כחז בע"מ ש' הו"י"ב פ"ג דז"א כירר ויק דמ"ס
ונעשה דזכורא וכירר מן כ"ן וק' וס"א סמל' שבו ונוק'
כירר מל' דמ"ס עס מל' דכ"ן יע"ש נמלא דז"א כלול
ממ"ס וב"ן וכן נוק' ועיין ג"כ בש"ע פ"ו ח' ואלו ס"ק
דכ"ן נק' מל' שגבופו גם כחז כשי"ד פ"ו דמו' דז"א כס
כטוטים ממ"ס וב"ן שבל"י"א ומו' דלחא שכוא דמ"ס כאים
לכך כמ"ס שז"א ומו' דל"י שכוא דכ"ן כאים לכך כנוק'
שז"א עמ"ו סנק' מלכות שגבופו פלמו ואחר שאלו ינקו
וכדילוי לגמרי אז ילאו כאורות סמ"ו דכיוות וגבו' לאחור
ז"א לכדיל אה כנוק' כנפרדה ממ"ו כיו ששמש שלה
יחנה למלכות של ז"א עמ"ו שכוא לכך כ"ן שלו (ע"י פ"ח
ש"מ פ"ו) כי ככ"ן זה של ז"א כוא דוגמא הכינה סעליוטה
ומל' שלו כוא דוגמא כחכונה וכעת כנסידה נגסר זה סב"ן
של ז"א מו"א ומתחבר עס כנוק' שס"א סמל' ונגדלח ככל
אחור ז"א כי כוא דוגמא כחכונ' ונעשיה פדלוק גמור
ככתחבריה עס ככינה יע"ש כזאופן דנמל"נו למדין דככ"ן
דז"א נק' נק' ונש דחלק סמו' שלה כוא מכ"ן ולכך קראו
כש' ככוונה דע"ב ק"ל כס ה"ג דעה דנוק' ר"ל דמלך סב"ן
וב"ש

היא הזכרתה ומיירי בחלק הבין וגו' בשער השלום
ש"א הוא מברר מיירי בויק דבין שזה כהלק נק' ז"א
דבין :

ממרין מיהריט'א וצוקר

על מה ששאלו ממכ"ח י"ו על פנין הכנה סדר הכותם בשנה השמיטה . מבין מודעה כי מורינו הרב ש"ר שלום זוק"ל בכל השמטות שעברו בזמנינו הוא היה מכון ואהנוו אחריזי בכל סדר הכונות כסדר שאר השנים מהחל' סדר הקרנחת עד הסוף בלי שימי כלל כי הסמיטה דשא דעה עליון דלרין לכיון כלל סדר ימי שנות הכטוע לבנות ולחקן אח' ופני' דוין' אלא שהוא בבחינת הפנים וכ"כ סב ז"ל כהקדמתו (ר' י' סו' ע"א) דאחר שכתב דתפלות והמלוא דשבת הוא ברור ותיקון פרלופי הפנים וזוא בניין דלמ"פ דפנים וגם מוח' דפני' לכל מה שנתקן בשנת ימי החול כתב ח"ל מד"ז ממע נעשה בשמיטה כי כל הבידורים והחקקים הסגורים ונתקנים בשש שנים של השמיטה פ"י החפלות והמלוא אפ"י שיש בניין אח' בחל' וגסירה ופנים בפנים תיווג הכל נק' חיל'ו ונק' אחור בערך מה שזכר ונתקן בשנה השמיטה ע"י החפלות והמלוא כי כל מה שזכר ונתקן בשנה השמיטה הוא בחי' פרלו' פנים לכל ו' שנים של השמיטה וכן ער"ז ממע נעשה בשנה היזבל כי כל הבידורים והסקו' הסתקנים בו' שמטות זכו' ע"ד הח"ל עכ"ל בחופן שזמנינו נעשה מעשה כלל הכו"ל ועשאו וימוקו עמו דאם כונת הרב לומר דבשנת השמיטה כל מין בחי' מוח' דאחר חפי' אח' דפני' נתקן אי' ע"כ ללא סייך לכיון בחפלות וזכרבת אבות כי אם ככונת דשייכי מבאכב' שהוא סדר הכסירה וחזרת פנ"פ אבל כל הכונות הקו' בחאכב' לא סייך כלל א"כ מה חירין הח"ל למע שיק' דלמע אמי מתפללים ועושים מלוא בשמיטה כיון דאכחי קשה דאי כל מה שאלו מתפללים הוא להמטך מו' דפני' א"כ למע אמי מתפללים כל סדר הקרנחות והתמירות וקו' וזכרבת אבות עד בחאכב' אף לא דמוכרת לומר דכונת הרב בחי' קושייתו הוא לומר דבשמיטה נתקן בחי' אחו"פ דלח' לבד אבל אחו"פ דפרים דכל השנה שנים לא נתקן כלל ולכן אלו מתפללים כל החפי' כסדר כל השנים נתקן בחי' אחו"פ דש"י דכל השנה שנים שעברו וכיון דא לרין למודעי כי בשמיטה שעררת הרב ש"ש ז"ל טעם מעשה כהיך כי ראש ראשו בשנה השמיטה כי היה מלמטר ע"ז ולבו נוקפו הרבה לסיך כסדר כל השנים עד שגמר בלבו שלא לסיין בחפלה כי אף מבאכב' ואיך ואף צדיק לא זכינו לשמוע ממנו טעם מספיק לחזור מס' הראשונה וק' היה אומר לנו כי לבו נוקפו לעשות היפך פשם דגרי הר"ל וק' עשה מעשה וכעונותינו באותה שנה נחבטק בשיביה של מפלה חל"ש אבותו ין בעדינו כ"י . ואף יתמי דיחמי בשנתנו זאה דשנה השמיטה היה יראש ורעד נכנס בלכנו כי חשמו ח"ז כי חסרון עניין הכונות באותה שנה גרם לכונת נר ישר' . על סלקת ארון האלפים ועונות סדור גרמו לכנסים בלבו פקפו' שלא לכין כמנהגו הראשון וככן בהסמחת כל החברים י"ו ובפרט מוסר"ר חיים דילס רוח י"ו עלתה הסמחתו לעשות כמשפט הראשון ובפרט כי לעת כואח נחחדש חל"ש טעם אחר לכיון כל הסדר והעניין הוא כי כבר נודע כי סוגיין דעלמא דשביעית כז"ו בחיסור עבודה סלקן גמי דרבנן כמו שפלתה הסמחת רב ספ' ורובא דרובא כמ"ש סבור ברי' ה' החמות וכן העלה מוסר"לנח כפי' קצי' בקו' השמיטה וכחב שם זלח י' פוסק גדול וקטן שיכבוד דהוי דאורייתא וכ"כ החיטין בפ' משפטים ובכר ע"ג וכ"כ מוהרש"ד

ומ"ש למעלה דכ"כ הוא שיפרא דדוכרת ר"ל דוכרת דבין שכה כויק דבין שאם ז"א דבין וסק"ל הוא שיפרא דבין ר"ל טק דבין שהוא מל' דבין וכזה א"ש דשיפרא הם ח"צ לזוקן זיין דבין ובכללות נק' שיפרא דגבו' שהוא דעה דבין - דבין נק' מק' .

דהטעם שז"ס דבין לוקח סמ"צ לזוקן הדעה שלם וסק"ל לוקח המל' לזוקן הדעה שלם חזן מס' שפנמי שזה דבר חס נוק' יובן שמי' בש"ג פ"ט ד"א הוא כולל אריא חרין , דל"א נק' מו' דג' ח"א הוא יניקה ומל' הוא פיבור ומל' א' היא כולל' י"ם וסם האורים דו"ק ד"א שהוא ז"א ד"א וכן הי"ב כי לכתם בחי' מל' ד"א נק' האורים ומתנים אל כנוק' בבחי' פנימיות בעת הכסירה וזכחת נגדלת כי נעשים לה מו' שסם ג"ר שבה כי מל' שנו הוא בחי' ספר דנוק' כמד' כי הם בחי' עמרת וכת' עמרת לו וכחר לה וסוף סוף נתקן לה כל הבחי' וכן זה הי"ב כי אחר הכסירה י"ם דכתר שלה הם כל גבו' הזכר כמ' בכונות ר"ה יעשי' וזוה"א שמה' זו ד"א כנו' כאלו שפנמיה פנימיות לזוק' בשנה הכסירה הוא בחי' ב"ן ד"א וכש"ש בש"ז ובחי' זו קראו כאלו בח"ד דנוק' וכחב דאחר הכסירה יתחיים לה י"ם דכתר שלה שסם גבו' וכבר כמ"ש ברי"ה ומבואר שם דאלו ה"י גבור' הכתמים לה בשנה הכסירה הם עשרת ריבועי אי"ה ומודע דפחות כסדר וח"כ כיון שזה כויק דבין ד"א נעשה כחר דנוק' לך לוקח השורש של הדעה שהוא ע"כ ריבוע חו"כ פחותה כמ"ש דפחות כחר ומל' שבה נק' חכמה בערמו ולקח לוקח סק"ל כמ"ש דמלא בחכמה וכמו כן מלינו דמל' נק' חכמה בסוד ראשית חכמה יראה ה' וכמ"ש בש' ל"ז פ"ג יע"ש .

ומעתה לנו לומרין מבין דמק' חידות לבי"ע הם כויק דבין דלמו ממשיכין לה כדמיטת ראשונה כנו' ע"כ ק"ל שהוא דעה דנוק' דחלק הבין כמ"ש ד"ש לי רחיה לזה מהא דלמרי' בע"ה ש"ה פ"ד וס' ד"א קיבל בחחי' אחיו' ותגין שסם מו' דנפש מו' דאלפים ואח"כ קיבל נקודות שסם מו' דאורים ויע"ש חסם באורך (וע"י פ"ש לפיל כתשו' פ"ח) וכסו' פיו כתב דכסוה עדיין כסוד לאפיות או ז"ן הם שמות אלפים ולכן הם דו פרלו' יחד דנקין אלא שזה חומר וזה קדם לך בנה הכו"ח שסם רוח וכסו' המוח' ד"א כנודע או נסרת כנוק' ממנו והדינים של אלפים לוקחתם כנוק' וכו"חיה סגור וכה' עוד שם דחילו' הפולמוס הוא כנוק' ונפש הפני' כוה רוח , וזה כנוק' החילון יורד בבי"ע ושם מחלבה ומתקשטת באותה הלבושין להחלואות כן בפני בעלה לומר ראש גידולין שגדלתו יע"ש וכבר נודע דדיבוק של אבי"ה וגסירה דו"ן הוא על מ"ה ובין וכמ"ש בש"ג פמ"ו יע"ש וק' כחב בש"מ פ"ד דלוחיות שהוא נפש ואלפים וחילו' הוא מבין , ונקו' שהוא רוח וכו"חיה ופני' הוא ממ"ה יע"ש"כ וא"כ ע"ש בש"ה דכנוק' החילון יורד לבי"ע הוא על חלק הבין וק' כתב

בשי"א פ"ו פ"ו ח"ל והנה בימי החול השכינה שהיא נוק' ד"א היא בעלת בין סק"ל' וכן ענין שכינה בגלות מה ענינה והנה היא נק' שם ב"ן שהיא חו"ה דהה"ן וס"א מבררת כירורין מחוך הסגנים והיא מעלה אותם למחלה בבחינת מין יע"ש . וכחב בשער המלות בפרשת בחר במלוא שביעית ויובל דבשעת ימי החול יורדים כויק ד"א כדי לגרר ובעתם הוא דו"ק ד"א להיחוס גבוהים מאד אינם יראים לרדת למטה ולהחלב בו' ימי החול לבבבר הבידורים אבל למל' שפ"ה תחונתה היא יריאה להחלב למטה בחול לגרר הבידורים פן יתאחזו בה בחילו' יע"ש"כ .

ולכאורה הוא ספק ממ"ש לע"י דעיקר הבידורים היא ע"י כנוק' כסוד שכינה פגלות אף כפי מ"ש אחי שפיר דלעולם השכינה שהיא כנוק'